

Mocný Boh odhalený pred nami

64-0629, Philadelphia, PA

(THE MIGHTY GOD UNVEILED BEFORE US)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Mocný Boh odhalený pred nami

(THE MIGHTY GOD UNVEILED BEFORE US)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 29.6.1964 v Philadelphia, PA

¹ Mám tu zapísaných niekoľko miest Písma, z ktorých by som vám rád hovoril, a verím, že Boh požehná naše chabé úsilie.

² No, mnoho ľudí sa divilo, prečo sme takí divní a takí hluční. Viete, toto je trochu iný typ zhromaždenia, než na aké sú ľudia zvyknutí. A zvyčajne je všetko v takej dopredu naplánovanej forme. Ale keď prichádzame na tieto zhromaždenia, čo bolo mojou výsadou už niekoľko rokov od ich prvého založenia, a my sotva vieme, čo budeme robiť. My len prichádzame a odovzdávame sa. To je jediná vec, ktorú vieme robiť. A Boh urobí to ostatné. Tak to z nás robí veľmi zvláštne konajúcich ľudí.

³ Jedného dňa niekto povedal, „Viete, vy ľudia ste skutočne čudáci.“

Povedal som, „No, to je možné.“

⁴ Pamätám si na jedno z takých zhromaždení, brat Troy mi raz hovoril o jednom malom Nemcovi, ktorý povedal, že prijal krst Duchom Svätým. A na druhý deň, v obchode, kde pracoval, zodvihol ruky a chválil Pána a hovoril v jazykoch a takto sa správval. A nakoniec prišiel šéf a povedal, „Heini, čo sa s tebou deje?“

⁵ Povedal, „Ó, zostal som spasený.“ Povedal, „Moje srdce jednoducho prekypuje radosťou.“

⁶ On povedal, „No, musel si byť tam dole s tou bandou bláznov.“ [V angličtine slovo 'nut' znamená 'cvok, fanatik, blázon,' ale aj 'matica' na ťahovanie na skrutke. - pozn.prekl.]

⁷ Povedal, „Áno, sláva Bohu!“ Povedal, „Vďaka Pánovi za cvokov.“ Povedal, „Vezmi si nejaký automobil, ktorý ide dole po ceste.“ Povedal, „Ak z neho vymontuješ všetky cvoky [matice], nezostane ti nič iné, len kopa šrotu.“ A to je práve... Je to tak, viete.

⁸ Jedného dňa som v Kalifornii išiel dolu ulicami Los Angeles a videl som muža, ktorý mal na hrudi nejakú tabuľku. A tam bolo napísané, „Som blázon pre Krista.“ A každý sa na neho díval. A všimol som si, že potom, ako prešiel okolo, oni sa otáčali a dívali sa.

A pomyslel som si, že pôjdem za ostatnými a pozriem sa. Na chrbte mal napísané, „Pre koho si bláznom ty?“ Áno. Myslím, že sme všetci trochu divní, jeden pre druhého, viete.

⁹ Ale viete, svet sa dostáva až do takých vyjazdených koľají, že ak je niečo odlišné, potom to je také divné, až si ľudia myslia, že to je niečo, čo nie je v poriadku. A zvyčajne Boh musí urobiť niečo tak neobvyklé, aby vrátil ľudí naspäť k Biblii.

¹⁰ Viem si predstaviť, že Noe bol tak trochu bláznom pre ten vedecký vek, v ktorom žil, pretože oni mohli dokázať, že na oblohe nie je žiadna voda. Ale Boh povedal, že tam nejaká bude. A tak, Noe, keď to kázal a veril, on sa stal bláznom.

¹¹ A viem si predstaviť, že keď Mojžiš prišiel dolu do Egypta, bol pre faraóna akýmsi bláznom. Ale pamätajte, faraón bol zase bláznom pre neho. Tak oni... Uvedomujeme si to.

¹² Dokonca Ježiš bol považovaný za kacíra. To je pravda. Martin Luther bol pre katolícku cirkev bláznom. A John Wesley bol pre anglikánov cvokom. A tak, viete, je čas na ďalšieho blázna. Nemyslíte? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Ale predtým, ako by mohla byť nejaká skrutka, viete, musí tam najprv byť nejaká matica, ktorá bude mať rovnaký závit.

¹³ A tak, viete, Noe, keďže bol skrutkou, on... Tá matica je potrebná, ona uťahuje tú skrutku, spája niečo dokopy a drží niečo spolu. A tak, Noe, tým, že bol cvokom, bol schopný vytiahnuť zo súdov do archy všetko, čo uverilo.

¹⁴ Zistili sme, že Mojžiš vytiahol cirkev z Egypta tým, že bol cvokom. To je pravda.

¹⁵ Myslím, že teraz potrebujeme ďalšieho cvoka, aby sme vytiahli Nevestu z cirkvi. Potrebujeme teraz niečo, nejakého ďalšieho, takže sme veľmi zvláštni ľudia. A premýšľal som nad tým, že ak bude Pán dnes večer chcieť, pokúsil by som sa prečítať niektoré miesta Písma, ktoré sa toho týkajú, a na chvíľu ku vám prehovoriť a pokúsim sa vám ukázať, prečo sme takí divní ľudia.

¹⁶ Obráťme sa teraz do Písma, do Filipanom, 2. kapitola 1.-8. verš; a 2. Korinťanom 3:6. A čítajme, keď veríme Božiemu Slovu.

¹⁷ A teraz, predtým, ako budeme čítať, skloňme len svoje hlavy k modlitbe.

¹⁸ Milostivý nebeský Otče, dnes večer sme skutočne privilegovaným ľuďom, keď žijeme v tomto veku a sledujeme veci, ktoré vidíme, že sa dejú, a keď vieme, že je blízko čas, keď Ježiš príde pre Svoju Cirkev... Ó, to rozochvieva naše srdcia, Pane! A zatiaľ čo dnes večer prepracujeme tie stránky, modlíme sa, aby si nám udelil kontext z tohto textu. A nech Duch Svätý zjaví nášmu srdcu veci, ktoré budú dobré a milé Bohu. Lebo to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

¹⁹ Viete, myslím, že vás požiadam, aby ste niečo urobili. Ja zvyčajne žiadam niektoré divné veci a dúfam, že nežiadam niečo príliš divné. Ale keď sľubujeme vernosť vlajke, všetci stojíme. A keď okolo prechádza tá vlajka, my vtedy stojíme; pričom, to by sme mali. A my tam stojíme, aby sme vzdali poctu. Ak chcete, postavme sa, zatiaľ čo budeme čítať Slovo, 2. Korint'anom 3:6.

Ktorý nás aj učinil dostatočných za služobníkov novej smluvy, nie lítery, ale Ducha, lebo lítera zabíja, ale Duch oživuje.

A jestli služba smrti, v literách, vyrytá na kameňoch, bola slávna, takže nemohli synovia Izraelovi hľadiť do tvári Mojžišovej pre slávu jeho tvári, pomínuteľnú,

jako by potom nemala byť služba Ducha slávna!

Lebo ak bola služba odsúdenia slávna, služba spravodlivosti je o mnoho slávnejšia!

Ba zrovna ani nebolo oslávené, čo bolo oslávené, v tej čiastke, v službe odsúdenia, pre svrchovanú slávu nasledujúcej služby Ducha.

Lebo ak to pomínuteľné skrze slávu, tým viac to, čo trvá, v sláve.

Majúc tedy takú nádej používame veľkú smelosť,

a nie ako Mojžiš, ktorý kládol zásteru na svoju tvár, aby nehľadeli synovia Izraelovi na koniec toho, čo išlo pomínúť.

Ale ich mysle sa zatvrdili, lebo až do dnešného dňa zostáva tá istá zásteru pri čítaní starej smluvy neodostretá, lebo sa Kristom odstraňuje.

Ale až do dnes, kedykoľvek sa číta Mojžiš, leží zásteru na ich srdci;

ale hneď, ako by sa obrátilo k Pánovi, vôkol sa odníma zástera.

A Pán je Duch, a kde je Duch Pánov, tam je sloboda.

No, my všetci odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej sťa v zrkadle meníme sa na ten istý obraz, od slávy v slávu, jako od Ducha Pánovho.

20

A vo Filipanom 2, čítame toto, začneme od 1. až do 8. verša.

Ak je tedy nejaké potešenie v Kristovi, ak nejaké povzbudenie lásky, ak nejaké účasťstvo Ducha, ak nejaká srdečná sústrasť a zľutovanie, to robte

a tak naplňte moju radosť, aby ste jedno a to isté mysleli, jednu a tú istú lásku mali a boli sťa jedna duša, aby ste jedno mysleli

nerobiac ničoho zo sváru ani z márnej chvály, ale v pokore majte jedni druhých za vyšších od seba

nehľadiac každý len na svoje, ale každý aj na to, čo je iných.

Lebo nech je také zmýšľanie vo vás, aké bolo aj v Kristu Ježišovi,

ktorý súc v podobe Boha nepovažoval toho za lúpež byť rovný Bohu,

ale sám seba zmaril prijímúc podobu sluhu a stal sa podobný ľuďom

a súc v spôsobe najdený jako človek ponížil sa stanúc sa poslušným až po smrť, a to po smrť kríža.

21

Modlime sa.

22

Nebeský Otče, toto veľké Slovo, ktoré bolo dnes večer prečítané z Tvojho Svätého Písma, urob To tak skutočným pre naše srdcia, že odtiaľto pôjdeme ako tí, ktorí išli z Emauz, a povieme, „Či v nás nehoreli naše srdcia, zatiaľ čo s nami hovoril na ceste?“ Lebo to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

Môžete si sadnúť.

23

No, toto je veľmi zvláštny text, ale myslím, že je to veľmi vhodné pre túto príležitosť. Chcel by som hovoriť na tému: *Mocný Boh odhalený pred nami.*

²⁴ No, odkedy existuje človek, v ľudskom srdci bol určitý hlad po tom, aby zistil: odkiaľ prišiel; a aký je jeho dôvod, že tu je; a kam ide. Je len jeden, ktorý môže na to odpovedať, to je Ten, ktorý ho sem priviedol. A človek vždy chcel vidieť Boha.

²⁵ Vzadu v Starom Zákone zisťujeme, že Boh sa zahaľoval pred neveriacimi. Boh má veľmi zvláštny spôsob konania s ľuďmi. Skrýva sa pred neveriacim a zjavuje sa veriacemu. Boh to robí. Ježiš ďakoval Otcovi, že „On skryl tieto veci pred múdrymi a rozumnými a zjavil To nemluvňatám, ktoré sa budú učiť.“ Tak nachádzame, že Boh sa vo Svojej prirodzenosti nikdy nemení a On Svoje dielo robí stále rovnako. Nachádzame v Malachiášovi 3, že On povedal, „Ja som Boh a nemením sa.“ Tak On po celý čas pracuje na rovnakom princípe.

²⁶ Vezmime si jednu z najstarších kníh Biblie. Keď Jób, jeden z najspravodlivejších mužov svojej doby, dokonalý muž v zákonoch Božích, sluha, ušľachtilý, ctený sluha, až tak, že Boh povedal, „Nikto na zemi nie je ako on.“ Ale raz mal túžbu vidieť Boha. On vedel, že existuje Boh, a cítil, že by Ho chcel vidieť, alebo inak povedané, ísť ku Jeho domu a zaklopať na dvere a povedať, „Rád by som s Tebou hovoril.“ Sadnúť si a rozprávať sa s Ním, ako by sme to robili aj my medzi sebou.

²⁷ Máme porozumenie. Preto sme na týchto zhromaždeniach, kde sa schádzame a vyjadrujeme svoje myšlienky. A keď sa spolu rozprávame o veciach, potom si lepšie navzájom rozumieme. A kazatelia to robia. Ľudia všetkých spoločenských vrstiev to robia, hovoria o veciach.

²⁸ A Jób, Boh bol pre neho tak skutočný, že chcel zistiť, či by nemohol ísť, zaklopať na Jeho dvere a mať s Ním rozhovor.

²⁹ Ale zisťujeme, že Boh k nemu hovoril, ale bol zahalený. Bol zahalený vo forme víchrice. A povedal Jóbovi, aby si prepásal bedrá; išiel ku nemu prehovoriť ako s mužom. A On zostúpil dole vo víchrici a hovoril s Jóbom. A dal sa Jóbovi poznať skrze víchricu, a predsa Ho úplne nevidel. Mohol len počuť, ako fúka a otáča sa vietor na stromoch. A ten Hlas vyšiel z víchrice, ale v tej víchrici bol zaclonený Boh.

³⁰ Zistili sme, že tam dole v Afrike, v Južnej Afrike, oni používajú slovo 'amoyah', čo znamená 'neviditeľná sila.'

³¹ A táto neviditeľná Sila vo víchrici mala počuteľný Hlas. To prehovorilo k Jóbovi, napriek tomu vôbec nevidel Jeho podobu. Ale On pred ním bol zaclonený skrze víchricu.

³² Nachádzame jedného z veľkých prorokov Biblie, Mojžiša zo Starého Zákona, jedného z Božích vyvolených, vybraných, predurčených služobníkov, on Ho tiež túžil vidieť. On bol tak blízko Neho a videl toľko vecí z Jeho veľkej tajomnej ruky, ktorá išla pred ním a robila veci, ktoré mohol robiť jedine Boh. Jedného dňa Ho túžil vidieť a Boh mu povedal, „Chod', postav sa na skalu.“

³³ A zatiaľ čo stál na tej skale, Mojžiš Ho uvidel prechádzať. Videl Jeho chrbát. A povedal, „Vyzeralo to ako človek, mužský chrbát.“ Napriek tomu nevidel Boha. Videl len Božiu oponu.

³⁴ Biblia povedala, „Boha nikto nikdy nevidel, ale Ten jednorodný od Otca Ho objasnil.“ Tak Mojžiš Ho videl zahaleného ako Človeka. Zistili sme, že Jehova Starého Zákona bol jednoducho Ježišom Nového Zákona.

³⁵ A Dr. Scofield tu (v poznámkach) uvádza, zisťujeme, že to jeho slovo - to je: meniť sa z 'formy.' V gréčtine nachádzame slovo 'en morphe,' čo znamená: 'neviditeľné sa stalo viditeľným.' Niečo, čo nemôže... Vieme, že to tam je. Môže to byť... nedá sa to vidieť, ale my jednako vieme, že to tam je. A keď zmenil Svoju podobu en morphe, čo znamená, že On sa zmenil z nadprirodzeného na prirodzeného.

³⁶ Inak povedané, On len zmenil Svoju masku. Je to vlastne ako dráma. On niečo odohrával. A v gréčtine, keď menili svoju masku, možno v jednej tej hre, a jeden herec mohol hrať v niekoľkých rôznych častiach.

³⁷ A moja dcéra, ktorá je tu, oni práve mali na strednej škole drámu. A ten jeden chlapec, ktorého poznám, hral asi štyri časti, ale on išiel poza pódium a zmenil si masku, a vyšiel, aby sa vydával za inú postavu.

³⁸ No, ak vezmete starozákonné proctvá o tom, čím mal byť Mesiáš, môžete to porovnať so životom Ježiša a dostanete presne to, čím bol Ježiš. Nebol to len obyčajný človek. On bol Bohom, en morphe. On sa premenil z toho nadprirodzeného do prirodzenej podoby Človeka. A predsa, On bol Boh, zmanifestovaný v tele, zahalený ľudskou telesnou oponou.

A sledujte Starý Zákon.

³⁹ Viem, že dnes večer hovorím k zmiešanému publiku z rôznych častí sveta. A sme tu, aby sme to zistili. Čo robíme? Čo sme? Kam sa dostávame? Čo sa deje? Čo to všetko znamená?

⁴⁰ A teraz tu nachádzame, že ak by židovskí muži a ženy a rabíni v chráme, ak by v tých minulých dňoch namiesto tradícií sledovali Bibliu, prorocťvá, oni by rozpoznali, kým Ježiš je. Nikdy by Ho nenazvali Belzebubom. Nikdy by Ho neukrižovali. Ale všetko sa to muselo takto odohrať. To je časť tej drámy. A oni boli v tomto prípade zaslepení.

⁴¹ Je to ako pri mnohých z vás mužov a žien, ktorí ste tu dnes večer, môžete byť v mojom veku alebo o niečo starší. Pamätáte sa, ako sa pred rokmi tu v Amerike... Číňania... Môj brat, ktorý to tu práve uvádzal, keď som sa s ním rozprával, prišlo mi to na myseľ. Ako to zvykli... Oni nevedeli hovoriť po anglicky a prali bielizeň. A idete do jeho práčovne, aby ste si dali vyprať prádlo. Tí čínski práči vzali nejaký papierik a určitým spôsobom ho roztrhli. Vy ste si vzali jednu časť toho papierika; on si vzal tú druhú časť. Ale keď ste sa vrátili, aby ste si vzali svoje veci, tie dva kúsky papiera museli do seba zapadnúť. A ak do seba presne nezapadali... Nemohli ste to nijako napodobniť, pretože on mal jeden kus a vy ten druhý. A ak to napodobňovali... Potom ste mali právo nárokovať si to, čo je vaše. A potom máte to, čo vám patrí, keď vlastníte tú druhú časť zmluvy.

⁴² Tak isto je to dnes večer, keď sme dostali druhú časť tej zmluvy. Keď Boh roztrhol Svojho Syna na dve časti na Golgote, to telo vzal hore ako Obeť a poslal nám dolu Ducha, ktorý kedysi žil v Človeku, Ježišovi. Ten istý Boh je dnes večer zahalený vo forme Ducha Svätého. Tie dve veci sa musia spojiť, potom si súčasťou zmluvy. Keď sa stal Človekom, Boh to urobil kvôli tomu, aby Ho človek lepšie spoznal.

⁴³ Pred pár rokmi som čítal jeden príbeh. A v tomto príbehu, bolo tam hovorené o veľkom, ušľachtilom kráľovi... Zabudol som teraz jeho meno. Nepremýšľal som nad tým, že porozprávam ten príbeh. Pravdepodobne je to vymyslené, ale privádza nás to do bodu, kde nám to dáva pozadie ku tomu, čo chceme povedať. Tento kráľ, bol to tak ušľachtilý kráľ a tak veľmi miloval svojich poddaných, že až jedného dňa pred svojím strážcom a šľachtou povedal, „Dnes ma vidíte poslednýkrát na veľmi mnoho rokov.“

⁴⁴ A jeho strážca a šľachtici mu povedali, „Dobrý kráľu, prečo to hovoríš? Ideš niekam do neznámej krajiny a staneš sa cudzincom?“

⁴⁵ Povedal, „Nie. Zostávam rovno tu. No,“ povedal, „idem von medzi mojich poddaných. Stanem sa sedliakom. Budem rúbať drevo s drevorubačom. Budem obrábať pôdu s roľníkom. Budem orezávať vinič s tými, ktorí orezávajú vinič. Budem jedným z nich, aby som sa viacej oboznámil s tým, čo robia. A milujem ich. A chcem sa o nich dozvedieť

viac, osobne. Nespoznajú ma. Ale jednako, chcem sa s nimi takýmto spôsobom oboznámiť.“

⁴⁶ A na ďalšie ráno, keď ho videli jeho delegáti, všetci jeho ľudia, alebo tí, ktorí boli v paláci, on si zložil korunu a položil ju na sedadlo, trón; a vyzliekol si svoje rúcho a obliekol sa do sedliackych šiat, vyšiel von medzi obyčajných ľudí.

No, v tom krátkom príbehu nachádzame niečo o Bohu.

⁴⁷ Oni povedali kráľovi, hovorili, „Kráľu, chceme ťa. Milujeme ťa. Chceme, aby si zostal kráľom.“ Ale on sa chcel stať jedným z nich, aby ich lepšie spoznal, aby oni mohli lepšie spoznať jeho, čím skutočne bol. To by im ukázalo, aký skutočne je.

⁴⁸ A to je to, čo urobil Boh. On sa zmenil z Jehovu Boha, aby sa stal jedným z nás, aby mohol trpieť, aby mohol zakúsiť smrť, aby mohol vedieť, čím bol osteň smrti, a aby na Seba vzal trest smrti. Odložil nabok Svoju korunu a Svoje rúcho a stal sa jedným z nás. Umýval si nohy s tými najnižšími. Prebýval v stanoch s chudobnými. Spával v lesoch a na uliciach s tými, ktorí boli odvrhnutí. Stal sa jedným z nás, aby nás mohol lepšie rozumieť, a aby sme my mohli lepšie rozumieť Jeho.

⁴⁹ No, myslím, že v tom premenení nachádzame niečo, čo On Sám urobil. Ak si všimnete, On prišiel v mene troch synov. Prišiel v mene Syna človeka a ako Syn Boží a Syn Dávidov. Prišiel ako Syn človeka.

⁵⁰ No, v Ezechielovi 2:3, Sám Jehova nazval Ezechiela, proroka, 'synom človeka.'

⁵¹ Syn človeka znamená 'prorok.' On musel takto prísť, aby vyplnil Deuteronomium 18:15, kde Mojžiš povedal, „Pán, váš Boh, medzi vami vzbudí proroka podobného mne.“ On nikdy Samého Seba nenazýval Synom Božím. Poukazoval na Seba ako na 'Syna človeka,' pretože musel prísť podľa Písma. Vidíte? Musel spojiť tie dva kúsky roztrhnutého papiera, proroctvo zo Starého Zákona a Jeho vlastný charakter, aby to bolo úplne rovnaké. A tak prišiel, Syn človeka, prišiel v takej forme.

⁵² Potom nachádzame, že po Jeho smrti, pohrebe a zmŕtvychvstaní, On prišiel na deň Letníc ako Syn Boží; Boh, Duch, v takej forme, Duch Svätý. Čo On robil? On premieňal Samého Seba, dával sa poznať Svojim ľuďom v inej forme. Ako Duch Svätý, a to je Boh, On prišiel, aby cez cirkevné veky konal ako Syn Boží, Duch Svätý.

53 Ale v miléniu prichádza ako Syn Dávidov, aby zasadol na trón Dávída - Kráľ. On mal zaujať trón Dávidov. Teraz je na Otcovom tróne. A potom povedal, „Ten, kto víťazí, bude so Mnou sedieť na Mojom tróne, ako som i Ja zvíťazil a sedím na tróne Môjho Otca.“ Tak On bude v miléniu Syn Dávidov. Čo je to? To je po celý čas ten istý Boh, len menil Svoju masku.

Pre moju manželku som manželom.

54 Všímli ste si to? Tá Sýrofeničanka povedala, „Synu Dávidov, zmiluj sa.“ to s Ním vôbec nič nespravilo. Nemala žiadne právo Ho tak nazývať. Nemala na Neho nárok ako na Syna Dávidovho. On je Synom Dávída pre Židov. A teraz On prišiel... Ale keď Ho nazvala, „Pane,“ On bol jej Pánom, potom dostala to, o čo prosila.

No, ako On premieňa Samého Seba.

55 No, v mojom dome som tromi rôznymi ľuďmi. V mojom dome na mňa má moja manželka nárok ako na manžela. Moja dcéra, ktorá je tam, ona na mňa nemá žiaden nárok ako na manžela; ja som jej otec. A môj malý vnuk, ja som pre neho starým otcom, takže on nemá právo volať ma otcom. Nie som jeho otec. Môj syn je jeho otec. Ja som jeho starý otec. Ale ja som stále ten istý človek.

56 A Boh, to, čo On robí, On len premieňa Samého Seba, aby sa stal pre tú generáciu, aby sa tým ľuďom dal poznať. A to je to, kvôli čomu tu dnes večer sme, aby sme to zistili. Akým spôsobom sa má Boh v tomto čase dať poznať týmto ľuďom? On mení Svoju masku, mení Svoju rolu, ale nemení Svoju povahu. On nemení Svoju prirodzenosť. On len mení Svoju masku z jednej na druhú. Robí to, aby sa zjavil ľuďom jasnejšie, aby mohli vedieť, kto On je a čím je.

57 V Židom 1 čítame, „Boh v rozličných časoch a rôznymi spôsobmi hovoril otcom skrze prorokov, ale v týchto posledných dňoch skrze Svojho Syna, Ježiša.“

58 No, „Proroci,“ povedal Ježiš, keď bol tu na zemi, „oni boli bohovia. Vy nazývate 'bohmi' tých, ku ktorým prišlo Slovo Božie. A Písma nemôžu byť zrušené,“ povedal. Povedal, „Ako potom môžete odsudzovať Jeho, keď On je Syn Boží?“ Rozumiete?

59 Slovo Božie je vymerané pre každý vek, to, čím to má byť. A Ježiš bol naplnením všetkých prorociev. „V Ňom prebývala plnosť Božstva telesne.“ Bolo To v Ňom. On bol Ten, ktorý bol v Jozefovi. On bol Ten, ktorý bol v Eliášovi. On bol Ten, ktorý bol v Mojžišovi. On bol Ten, ktorý bol v Dávidovi, v tom odmietnutom kráľovi.

60 Jeho vlastný ľud ho odmietol ako kráľa. A keď vyšiel z nádvorja, bol tam malý postihnutý človek, ktorý sa plazil okolo, nemal rád jeho vládu, jeho systém a plul na neho. A ten strážca vytiahol meč a povedal, „Či tomu psovi neodseknem hlavu, keď pluje na môjho kráľa?“

61 A Dávid si možno neuvedomoval, čo vtedy robil, ale bol pomazaný. A on povedal, „Nechaj ho tak, Boh mu povedal, aby to robil.“ A vystúpil hore na vrch a plakal nad Jeruzalemom, odmietnutý kráľ.

62 Všímli ste si? O niekoľko sto rokov neskôr bol oplúť na uliciach Syn Dávidov a bol na vrchu tej istej hory, díval sa dolu na Jeruzalem, odmietnutý Kráľ. A zvolal, „Jeruzalem, ako často som ťa chcel zhromaždiť, tak ako sliepka svoje mláďatá, ale nechceli ste!“

63 On nikdy nezmenil Svoju prirodzenosť, pretože v Židom 13:8 je povedané, „On je Ten istý včera, dnes i naveky.“ Boh bol učinený telom, aby zomrel, aby nás vykúpil z hriechu. To je dôvod, prečo sa On premenil na Človeka.

64 Vidíme, že vo Svätom Jánovi 12:20 o Ňom počuli Gréci. No, nie je nikto, kto by o Ňom mohol počuť, a nehovalo by mu srdce po tom, aby Ho videl. Ako Jób a proroci za dávnych čias, oni všetci Ho chceli vidieť. A tak, títo Gréci prišli, aby Ho videli. Prišli k Filipovi, ktorý bol z Betsaidy, a povedali, „Pane, chceme vidieť Ježiša.“

65 Tí Gréci Ho chceli vidieť, ale neboli Ho schopní vidieť, pretože bol v chráme Svojej ľudskosti. „Boh bol v Kristovi a mieril so Sebou svet.“ Teraz tu zisťujeme, že títo Gréci Ho nemohli vidieť.

66 A všimnime si práve tie Slová, ktoré im potom Ježiš vyjadril. Povedal, „Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a nezomrie, ono zostane samotné.“ Inými slovami, nikdy by Ho neboli schopní vidieť v tej premene, v tej maske, v ktorej vtedy bol, pretože On bol zahalený v ľudskom tele. Ale keď toto pšeničné Zrno padlo do zeme, potom to priviedlo všetky rasy. On bol v tom čase samozrejme poslaný k Židom. Ale toto pšeničné Zrno musí padnúť; zahalený Boh v ľudskom tele, skrytý pred neveriacimi, ale zjavený veriacim.

67 V Jánovi 1, „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme Ho videli, jednorodeného od Otca, plného milosti.“ No, na počiatku bolo Slovo. Slovo je vyjadrená myšlienka.

68 Na počiatku On nebol ani Bohom. No, naše anglické slovo dnes, Boh, to znamená 'objekt uctievania.' Aké mätúce je to pre myseľ. Môžete z niekoho urobiť boha. Môžete urobiť boha z čohokoľvek.

69 Ale v Starom Zákone, v Genesis 1, „Na počiatku, Boh,“ tam je použité slovo Elohim. Elohim znamená 'Ten samo-existujúci.' Čo za rozdiel je medzi slovom Elohim a naším slovom Boh. Elohim znamená 'Ten samo-existujúci.'

70 My nemôžeme byť samo-existujúci. Nemôžeme byť všemohúci, všemocní, všadeprítomní, vševediaci. To 'Elohim' vyjadruje to všetko. Nemôžeme tým byť. Strom, z ktorého urobíte boha, alebo nejaká budova, to nie je samo-existujúce.

71 A tak, Boh bol na počiatku Životom, Tým Večným. V ňom boli atribúty a tie atribúty sa stali Slovami a Slovo sa stalo telom. Ježiš bol Vykupiteľ. A vykúpiť znamená 'priviesť naspäť.' Ak to On musí priviesť späť, tak to muselo byť niekde, kam to treba priviesť naspäť. Tak, vidíte, všetci ľudia to nikdy nebudú môcť vidieť, pretože všetci ľudia neboli na počiatku v Božích myšlienkach. Rozumiete?

72 Pozrite sa na tých kňazov. Keď Ho videli, ako presne vyjadruje Samého Seba Slovom, to, čím bol, povedali, „To je Belzebúb.“ To ukázalo, kde bola ich prirodzenosť. Bolo to v modernom myslení toho dňa.

73 Ale keď tam bola tá prostitútka, ktorú stretol pri bráne a povedal jej, vyjadril Svoj znak Mesiáša tým, že jej povedal, čo urobila. „No,“ povedala, „Pane, vidím, že si prorok. Vieme, že Mesiáš, keď On príde, povie nám všetky tieto veci.“ Ona Ho rozpoznala ako Mesiáša, Toho Pomazaného, pretože On splnil kvalifikácie Písma. Či nevidíte? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Tie dva kúsky papiera sa spájali dokopy. Ona, „Vieme, že keď príde Mesiáš...“

74 Nuž, Boh by možno musel zmiešať toto a tamto, aby z toho zvona získal určitý tón, ako odlievač. Ale keď sa Ježiš obrátil, povedal, „Ja som On, ktorý hovorím s tebou,“ tam nebol taký výraz ako „Belzebúb.“ Ona pustila to vedro s vodou, bežala do mesta a hovorila, „Podťe, vidzte Človeka, ktorý mi povedal veci, ktoré som urobila. Či to nie je samotný Mesiáš?“ Rozumiete?

75 No, čo to urobilo? Keď to starodávne Písmo umiestnila do toho prežitia, ktoré jej dával Ježiš, čo to urobilo? To utvorilo Mesiáša. A všimli ste si to? Jej hriechy boli rýchlo odpustené, pretože tam na začiatku, ona bola vykúpiteľná, pretože na počiatku bola v Božom myslení. A tak, to ju vykúpilo alebo priviedlo naspäť, keď videla, ako sa zmanifestovalo vyjadrené Písmo Jehovu, to, čím bol, čím On je.

76 Nuž, keď prišiel Ježiš, ak by prišiel s Noeho posolstvom, to by nefungovalo. Postaviť koráb a odplávať preč, to by nefungovalo. Ale ten

Noe bol časťou Boha. Konal zvláštnym spôsobom, pretože bol zvláštny, a jeho posolstvo bolo zvláštne, pretože to bolo Slovo, ktoré sa manifestovalo.

⁷⁷ Nemohol prísť s Mojžišovým posolstvom, pretože to by nefungovalo. Mojžiš bol zamanifestovaným Bohom, v čiastke. On bol Slovom vyjadreným pre tú hodinu, ale Ježiš nemohol prísť s niečím takým. Biblia nikdy nepovedala, že On takto príde.

⁷⁸ Ale keď prišiel, On bol vyjadrený presne tak, ako povedal Zákon, že tak bude vyjadrený; potom všetci tí, ktorí boli vykupiteľní, oni Tomu uverili, pretože boli myšlienkami Božími. Jeho atribúty, ktoré boli tam na počiatku, boli učené telom a boli vykupiteľnými a boli privedené naspäť k Bohu. „Všetci, ktorí Ho prijali, tým dal moc stať sa synmi Božími,“ pretože boli vykupiteľní, boli od počiatku v tom vyjadrení.

⁷⁹ Ak by sme sa tu mohli na chvíľu zastaviť, ak by to bolo možné, a pomyslieť dnes večer o Posolstve tejto hodiny, o vyjadrených myšlienkach Jehovu. „Pred založením sveta,“ je nám povedané, že „naše mená boli vložené do Baránkovej Knihy Života.“ Potom môžeme vidieť obe tie strany, ako som hovoril na začiatku, prečo je jedna vec čudnou pre tú druhú. Musí to tak byť. Vždy to tak bolo. Vždy to tak bolo a vždy to tak bude. „On bol Slovom. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“

⁸⁰ Nuž, Boh, vo dňoch Starého Zákona, zisťujeme, že potom, ako sa zjavil Svojmu ľudu v rôznych podobách, zahliil Samého Seba za staré jazvečie kože. Boh, ktorý sa skrýval za jazvečími kožami na Svojom tróne milosti. [‘Trón milosti’ v Roháčkovom preklade nazvaný: ‘zľutovnica’ - pokrývka na truhle zmluvy. - pozn.prekl.] Nachádzame to, ako ten Šalamún, keď zasvätil Pánov chrám a viseli tam tieto jazvečie kože, tá opona, ako tam On vošiel ako Ohnivý Stĺp a ako Oblak a vošiel tam dolu poza to a zaclonil sa pred vonkajším svetom. Ale Izrael skrze vieru vedel, že On tam vzadu bol. Oni vedeli, že On tam je, bez ohľadu na to, čo by mohol povedať ktokoľvek z pohanského sveta. Bol ukrytý pred neveriacim. Ale veriaci skrze vieru vedel, že On tam vzadu je. Mali milosrdenstvo. A On bol na Svojom tróne milosti, čo bolo veľké tajomstvo.

⁸¹ Viete, v Starom Zákone, vojsť za tú kožu znamenalo smrť. A teraz, zostať vonku znamená smrť. Vtedy to bolo tak, že vstúpiť do Jeho slávy znamenalo smrť. A teraz, zostať pomimo od Jeho slávy znamená smrť. To sa, samozrejme, stalo pri roztrhnutí opony na Golgote, keď sa tá opona roztrhla, tá stará opona. A teraz, zostať

pomimo od Jeho prítomnosti znamená smrť. Vtedy to bolo tak, že vstúpiť do Jeho prítomnosti znamenalo smrť. Rozumiete? Mení sa to naopak a vy musíte nájsť Písmo, aby ste videli, v ktorom dni žijeme.

⁸² Nuž, keď sa na Golgote roztrhla opona, trón milosti zostal jasne viditeľný. (Ale čo sa stalo? Visel na Golgote a kvapkala tam Krv.) Ako oni rok čo rok brali krv pri očisťovaní svätyne a pri pokropovaní trónu milosti, a tam bol Boh s Jeho veľkým mocným úderom moci blesku, roztrhol tú starú jazvečiu oponu zhora nadol a trón milosti zostal jasne viditeľný.

⁸³ Skutočný, pravý Baránok Boží visel jasne viditeľný na Golgote, skutočný Trón Milosti, keď Boh Sám zaplatil cenu; a stal sa jedným z nás a zmanifestoval sa ako Človek, aby sa s nami oboznámil a aby sme sa my oboznámili s Ním. V ten deň zmierenia bol Trón Milosti jasne viditeľný pre celý Izrael.

⁸⁴ Ale, žiaľ, tradície cirkevných otcov, ktoré mali v tom dni, oni skrze svoje tradície zakryli pred ľuďmi ten skutočný Trón Milosti. Keby boli poznali Písmo, každý kúsok by zapasoval ako pri tom čínskom papieriku. Starozákonné proroctvo by sa vyplnilo a ono sa vyplnilo. A ak by boli vyučovaní Písmu, uvideli by ten Trón Milosti. „Ako Mojžiš,“ tu je povedané, „dodnes sú zahalení. Stále to leží na ich srdciach.“ Oni To nevidia.

⁸⁵ Ale On bol Bohom; utrpenie a Zmierenie. On bol skutočným Trónom Milosti, ktorý zostal jasne viditeľný. Ako sme spievali tú pieseň:

Hľa, vidz Ho jasne viditeľného.

Tam On je, Ten mocný Premožiteľ,

Keďže On roztrhol tú oponu na dvoje.

⁸⁶ Vidíte, On prišiel, Trón Milosti, visel tam jasne viditeľný pred tým zhromaždením. Ale oni, keďže boli pod tým populárnym názorom...

⁸⁷ Nuž, muži a ženy a delegáti tohto zhromaždenia, chcem to povedať bez hľadania na osobu. Ale z pohľadu dneška, s ohľadom na to, kvôli čomu tu dnes sme, obávam sa, že tradície otcov, cirkevných otcov, To pred príliš mnohými ľuďmi zakryli. Odkedy Duch Svätý prišiel v týchto posledných dňoch, ako to bolo prorokované, a opona zostala roztrhnutá, príliš mnoho ľudí sa snaží držať svojich tradícií otcov. A preto nemôžu vidieť túto extrémnu radosť a pokoj a tie veci, ktoré má dnes Cirkev. Napriek tomu je To jasne viditeľné pre tých, ktorí veria.

On skryl Slovo, zaslúbené Slovo tohto dňa.

88 No, tradície urobili záclonu. Hovoria, že dni zázrakov pominuli. Hovoril so mnou jeden muž, milý kultivovaný gentleman v Tucsoni v Arizone, kde bývam. Mal som stretnutie v Ramade. A my sme hovorili na zhromaždení obchodníkov, kde Pán Ježiš prišiel a urobil veľké veci. A tento kresťanský gentleman prišiel ku mne a povedal... a je to kazateľ z určitej cirkvi, milý človek, a on povedal, „Brat Branham, ty sa snažíš ľuďom predstaviť apoštolský vek,“ povedal, „a apoštolský vek pritom pominul.“

89 A povedal som, „Prosím ťa, môj brat, ukáž mi v Písme, kedy sa zakončil apoštolský vek.“ Povedal som, „Apoštolský vek začal na deň Letníc a má... Peter povedal, na deň Letníc, 'To Zaslúbenie je pre vás a pre vaše deti a pre tých, ktorí sú ďaleko, pre koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh.' Kedy to skončilo? Ak Boh stále povoláva, potom apoštolský vek stále trvá.“

90 A tak, to je to, kde sa ľudia snažia zviazať toľkých ľudí svojimi tradíciami starších, ako to bolo aj vtedy. A vy potom nedokážete vidieť, prečo sú tí ľudia tak povznesení a tak nadšení. A tieto zhromaždenia sú pre ostatných ľudí také divné, také zvláštne, pretože oni vidia, že oni sa prelomili cez tie bariéry. Preborili sa cez tie opony do prítomnosti Božej, kde vidia zmanifestované zaslúbenie tejto hodiny prejavene pred ľuďmi. Oni vidia, čo Boh zaslúbil.

91 V Joelovi 2:28 On zaslúbil, že, „V týchto posledných dňoch bude na ľudí vyliaty pozdný dážď v tých posledných dňoch.“ Myslím, že to grécke slovo tam je kenos, čo znamená, že On sa 'vyprázdnil.' Nie takým spôsobom, ako by sme povedali, akoby niečo bolo vo vnútri niekoho, čo On vyprázdnil. Ale On vylial Samého Seba.

92 On sa zmenil; Jeho en morphe. On sa zmenil z toho, čím bol, do toho, čím je. On nikdy nemení Svoju povahu. Ale v deň Letníc, On premenil Samého Seba zo Syna človeka na Syna Božieho. On prišiel - nie s ľuďmi. On prišiel v ľuďoch, vidíte, Ten istý Boh, aby ďalej konal Svoju službu v tomto veľkom veku.

93 V Biblii prorokoval, že, „Príde deň, ktorý nebude dňom ani nocou, ale v čase večera bude Svetlo.“ No, slnko vychádza geograficky na východe a zapadá na západe. Je to stále to isté slnko, po celý čas. No, keď ten Syn, S-y-n, zjavil Izraelu, tým východným ľuďom, Samého Seba v manifestácii zaslúbeného Slova.

94 Mali sme deň pochmúrnosti. Pri reformátoroch, a tak ďalej, sme mali dostatok svetla na to, aby sme vytvorili cirkvi a denominácie,

pripojili sa k nim a vošli do nich; a bozkávali nemluvňatá a sobášili starých a pochovávali mŕtvych, a tak ďalej; a žili v nejakej cirkvi.

⁹⁵ Ale v čase večera, „Bude Svetlo,“ povedal, „v čase večera.“ A žiadne Písmo nemôže byť zrušené. A ten istý S-y-n, ktorý vylial Samého Seba, kenos, na deň Letníc, zaslúbil, že urobí to isté vo večernom čase. Rozumiete? Je to podľa zaslúbenia.

⁹⁶ Spojenie toho papierika. Pozrite sa, čo sa deje, a pozrite, čo On zaslúbil, potom uvidíte, kde sme. Spojenie tej veci. Môžete vidieť odhalenie tohto Veľkého a Mocného. Tradície znovu zaslepili ľudí pred týmito veľkými vecami, ktoré boli prorokované.

⁹⁷ Mojžiš, keď zišiel z toho vrchu, ktorý horel, čo za nádherné znázornenie!

⁹⁸ Mojžiš zišiel dole do Egypta a povedal tým cirkevným otcom, že ho Pán Boh navštívil v Mene 'JA SOM.' To Meno je prítomný čas; nie 'Bol som; budem.' Ale, 'JA SOM,' stále Ten istý, Ten istý včera, dnes i naveky. On je v prítomnom čase. On... To pasuje so Židom 13:8, „Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky.“

⁹⁹ Stále je to prorokované Slovo. A zhromaždenie, ktoré má presne pasovať s tým Slovom, prežitím tohoto dňa. Reformátori to mali, ó, ale toto je iný deň. Vidíte, v ktorom dni žijeme? Tak, ako On nemohol prísť v tých dňoch, keď prišiel na zem, takým spôsobom, akým prišiel Mojžiš alebo ktorýkoľvek z prorokov; to nebolo prorokované. A v týchto posledných dňoch je prorokované, že to príde takto. Nemôže to prísť vo forme Lutherovho prebudenia. Nemôže to prísť vo forme Wesleyho prebudenia. Je tu hodina prinavrátania. Je to čas, kedy sa to musí navrátiť k originálnemu Svetlu Syna, k originálu.

¹⁰⁰ Ó, ako by sme do toho mohli umiestniť Písma! A vy, teológovia, z ktorejkoľvek časti sveta ste, viete, že to je pravda. Je to zaslúbenie. To je to, čo robí ľudí tak divnými. To je to, čo vytvára tých čudákov, ako ich nazývate. Je to preto, že oni... to je... Opona zostala otvorená od tradícií a oni To vidia. On je Ten istý včera, dnes i naveky. Rozumiete? To je to zaslúbenie Božie a my proti tomu nemôžeme ísť, pretože Písma nemôžu byť porušené. Áno. Zist'ujeme, že On to zaslúbil. On sa vyprázdnil do Svojho ľudu. A On je Ten istý včera, dnes i naveky.

¹⁰¹ Mojžiš potom, ako zišiel dolu do Egypta a vyhlásil to, potom Otec potvrdil jeho posolstvo tým, že prišiel na horu Sinaj v tom istom Ohnivom Stĺpe a zapálil ten vrch Ohňom. Všimli sme si to? Ten, ktorému dal zaslúbenie, On ho poslal vpred so Slovom. On mal prikázania. A aby mal toto prikázanie, on mal... Prikázania boli Slovo.

Slovo ešte nikdy neprišlo k ľuďom. Tak Slovo vždy prichádza k prorokovi a on bol prorokom na tú hodinu.

¹⁰² Ako Ježiš, ktorý bol Slovom. Ján bol prorok. A Ježiš prišiel k nemu do vody, pretože Slovo vždy prichádza k prorokovi, bez toho, aby to zlyhalo. Rozumiete? Slovo prichádza k tomu.

¹⁰³ Tak, Mojžiš, prišlo k nemu Slovo; prikázania. A on ich mal. No, prečo? Predtým, ako bolo to Slovo vydané a zmanifestované, Mojžiš musel zakryť svoju tvár, lebo Slovo nebolo kompletne zmanifestované. Oni vedeli, že sa niečo stalo, ale nevedeli, čo to bolo, to burácanie a hrmenie. Až nakoniec povedali, „Nech hovorí Mojžiš, a nie Boh.“

¹⁰⁴ A Boh povedal, „No, urobím to. Odteraz sa už nebudem takto zjavovať. Pošlem im proroka. Tak on... Ja budem hovoriť skrze Svojho proroka.“

¹⁰⁵ No, ak Mojžiš s tým prirodzeným zákonom (ako nám to tu zjavil Pavol v 2. liste Korint'anom) musel zakryť svoju tvár s tou prirodzenou vecou, o čo viac bude slávne a zahalené to duchovné pre toho neveriaceho skôr, ako to pre neho bude zmanifestované! O čo viac budú nazývať... Mojžiš bol čudák. O čo viac tak budú nazývať teba, ktorý si sa prelomil cez tú oponu a vošiel si do toho Ohnivého Stĺpa a vyšiel von s Požehnaním! A teraz si zahalený. Ľudia to nemôžu vidieť. Nedokážu to porozumieť.

¹⁰⁶ „Ak je to prirodzené slávne, o koľko viac bude to nadprirodzené! Ak to prirodzené, ktoré malo skončiť, malo byť slávne, o koľko viac bude slávne Toto, ktoré nemá žiaden koniec.“

¹⁰⁷ Ale stále je To zaclonené. Pre veriaceho To nie je zaclonené, ale pre neveriaceho áno. On To nemôže vidieť. Boh sa vždy zakrýva pred neveriacim. Tradície To zakrývajú. Ako to urobili vtedy, robia to aj dnes.

¹⁰⁸ Tam, kde bola tá prirodzená opona, tam je teraz duchovná opona, ktorú tu teraz máme. Oni sú potvrdení prorokom s napísaným Slovom; prorokom, tým, ktorý prichádza s napísaným Slovom, aby To bolo jasné.

¹⁰⁹ Oni vedeli, že tam bolo Slovo, ale nevedeli, čo To znamenalo. A Mojžiš To objasnil. On povedal, „Prikázanie hovorí Toto a toto je ten dôvod prečo.“ Objasnil to. A predtým, ako To bolo objasnené, bolo To zahalené.

¹¹⁰ A tak je to aj dnes, zahalené pred ľuďmi, až kým To nie je zjavené a objasnené ľuďom. Boh, mocný Boh, zahalený v ľudskom tele,

Slovo. Všimnite si. Teraz zisťujeme, že to bolo ukryté pred neveriacim, ale zjavené veriacemu.

¹¹¹ Všimnite si, Mojžiš musel vstúpiť sám do tohoto Ohnivého Stĺpa. Nikto s ním nemohol ísť. To nebolo... Čo to ku nám hovorí? To, že do Tohto nevchádzate skrze pripojenie sa k nejakej letničnej skupine. Rozumiete? On To nikdy nezjavil skupine. On To zjavil jednotlivcovi. A tak je to aj dnes. Poviete, „Ja patrím do zboru. Ja patrím do tohoto.“ Ale to nebude fungovať. Rozumiete?

¹¹² A pre každého, kto sa pokúsil nasledovať Mojžiša, aby to napodobnil, to bola smrť. A tak je to aj dnes, duchovná smrť - snažiť sa napodobniť. To je to, čo...

¹¹³ Dnes večer do toho vchádzame, medzi skupinami povstáva telesné porovnávanie; niekto sa takto snaží správať a žiť odlišným druhom života; môžu piť, môžu fajčiť, ženy môžu žiť takmer akýmkoľvek spôsobom chcú a majú radi svet, zostávajú doma a sledujú televíziu a svetské veci a naďalej sa nazývajú letničnými. Snažia sa napodobňovať to skutočné. Nikdy im to nebolo zjavené. Keď je To zjavené, a keď tam vstúpite, potom je to slávne a niečo to od vás berie preč. Stanete sa oponou. To je... To jednoducho nebude fungovať. A napodobňovať To znamenalo smrť.

¹¹⁴ Mojžišova opona; on bol živým Slovom pre ľudí. A ľudia, ktorí sú dnes zahalení, oni sú tou istou vecou. „Oni sú písanými epištolami, ktoré sú čítané od všetkých ľudí.“ Nie nejaká nová epištola; ale Epištola, ktorá bola napísaná, ktorá sa zmanifestovala. To sú tí, ktorí veria Slovu a zaslúbeniu tohoto dňa, že Boh vylieva Svojho Ducha na každé telo, a to sú napísané epištoly. A keď sa to človek snaží telesne napodobniť, to má spätný zápal [opačný účinok]. Tvoj život ukazuje, čím si.

¹¹⁵ Raz bol jeden chlapec, ktorý sa dostal do nejakých problémov. Bol to dobrý chlapec, ale on išiel pred súd. A sudca povedal, „Považujem ťa za vinného. Musím ťa potrestať na doživotie.“

¹¹⁶ On povedal, „Chcem obhájiť svoj prípad.“ Povedal, „Chcem sa odvolať na môj záznam.“

¹¹⁷ Povedal, „Nemáš žiaden záznam. Tvoj záznam je to, čo ťa odsúdilo.“

¹¹⁸ A tak je to dnes, to je ten dôvod, prečo cirkev nenapreduje tak, ako by mala. Ide o ten záznam. Ide o život. Musíme byť viac oddaní. Musíme veriť každému Božiemu Slovu. Musíme hľadať, až kým sa nám

to Slovo nestane skutočným. Vidíte? Rozumiete? Ten záznam je tým, čo nám bráni vstúpiť dovnútra.

¹¹⁹ Ale raz (aby som vás vyviedol z tohto kruhu), na tom istom súde nejaký chlapec nemal peniaze. On to nedokázal zaplatiť. Tá pokuta bola v čiastke niekoľkých tisícov dolárov. Ale on mal staršieho brata, ktorý prišiel a zaplatil to za neho.

¹²⁰ No, my máme staršieho Brata, Ježiša, Syna Božieho. A On prišiel, aby to za nás zaplatil, ak tomu len budeme veriť a budeme schopní vojsť s Ním cez tú oponu. A On je náš Mojžiš. Ježiš je naším Mojžišom dneška. Mojžiš, tá opona, bol pre ľudí živým Slovom. Dnes je Ježiš zakrytý, to je živé Slovo pre ľudí, to je Ježiš v Cirkvi. Duch Svätý, Syn Boží v ľuďoch, zjavujúci Slovo skrze zaslúbenie tohoto dňa, robí To úplne presné. Teraz je to rovnaké.

¹²¹ A pamätajte, Mojžiš to urobil a nezamanifestoval to celému svetu, ale ľuďom toho exodu, len tej jednej triede ľudí, to boli tí, ktorí vyšli z exo-... v exode.

¹²² A dnes, Svätý Duch, tvárou v tvár ľuďom, ktorí hovoria, „Božské uzdravenie nie je pravda.“ Keď som sa rozprával...

¹²³ Jedného dňa mi zavolať určitý lekár od jednej pani, ó, bolo tam štyri alebo päť prípadov, keď tam ležali na pokraji smrti, dávali im už len zopár hodín a Duch Svätý ich uzdravil. Ten lekár to spochybňoval. On povedal, „Ako to môže byť? No,“ povedal, „ja... to je moja pacientka.“

¹²⁴ Povedal som, „Bola. Ale teraz je Božia. Ona je teraz Jeho poddanou.“ Rozumiete?

¹²⁵ A tak vidíte tú vec, že Boh vyvoláva exodus, aby vyšli spoza telesnej opony, ktorá sa snaží napodobňovať, ktorá sa snaží pripojiť k cirkvi; nie metodisti, baptisti, presbyteriáni, ale letničné cirkvi. To je individuálna záležitosť. To si ty a Boh. Ty musíš vojsť, nie tvoja skupina, nie tvoja cirkev, nie tvoj pastor, ale to si ty, kto musí vstúpiť.

¹²⁶ Chcem, aby ste si všimli ďalšiu Mojžišovu charakteristiku, keď vyšiel. A predsa, aj keď bol prorokom, bol takým veľkým človekom, keď vyšiel so Slovom, ľudia videli, že bol zmenený. Niečo sa mu stalo. Keď vyšiel s potvrdeným Slovom tej hodiny, s tými prikázaniami, on bol zmenenou osobou.

¹²⁷ A tak isto budeš aj ty, keď vyjdeš spoza tej ľudskej opony, ktorá by sa takémuto zhromaždeniu vysmiala; ten človek, ktorý by sa potkol na Božskom uzdravení a povedal by, že dni zázrakov pominuli. Vypadol

si spoza tej ľudskej opony, tej tradičnej opony, a každý bude vedieť, že sa ti niečo stalo.

¹²⁸ Ako náš ctený brat Jim Brown. Predstavujem si, že väčšina presbyteriánov vie, že sa mu niečo stalo, pretože on vyšiel spoza tej tradičnej opony. Uvidel v tých ľuďoch niečo, čo ho priťahovalo, a vyšiel spoza tej opony.

¹²⁹ No, keď vyjdeš spoza tej opony, potom budeš pre ľudí jasne viditeľný, aby mohli vidieť, že sa ti niečo stalo. Zahalené Slovo pre neveriaceho, ale jasne viditeľné pre veriaceho. Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky.

¹³⁰ Potom to bol Boh. V tých dňoch to bol Boh v Človeku, Jeho Syn, Ježiš Kristus. Veríme tomu. Nielen prorok, nielen obyčajný muž, obyčajný človek. To bol Boh v Kristovi; Boh v Človeku; plnosť Božstva telesne v Človeku. Boh v Človeku!

¹³¹ A teraz to je Boh v ľuďoch, plnosť Božia v Božstve, telesne v celej Jeho Cirkvi, manifestuje Samého Seba, vypĺňa Svoje Slovo.

¹³² No, zisťujeme, že Boh mal cez všetky veky kožu. On, Boh bol skrytý za oponou.

¹³³ To mi práve pripomína jeden malý príbeh, ktorý sa stal dole na juhu. A tak, tam bol jeden kresťanský domov. A potom, v tomto kresťanskom domove verili v Boha a mysleli si, že Boh ich chráni od všetkých problémov. Pričom, On to robí. A mali tam malého Juniora, malého chlapca, ktorý mal asi sedem alebo osem rokov a chodieval do nedeľnej školy a bol to veľmi dobrý malý chlapec. Ale bál sa búrky, zvlášť, keď sa blýskalo.

¹³⁴ A minule som toto rozprával jednému človeku, keď vyšiel tento článok o tomto mužovi, ktorý bol uzdravený. Tento kazateľ povedal, „Robia z teba boha, brat Branham.“

¹³⁵ No, on bol kritik, tak som myslel, že to trochu prelomím, len trochu. Nie preto, aby som zranil, viete, ale len trochu... Povedal som, „Či je to veľmi vzdialené od Písma, aby to tak bolo?“ Vidíte? Povedal som, „Nie, nie je,“ povedal som, „lebo Ježiš nazval prorokov 'bohmi.'“ Vidíte? Je to tak, 'Boh.'

¹³⁶ A oni hovoria, „No, vy, ľudia, sa snažíte zaujať miesto Boha.“ To nie je tak ďaleko. To je presne to, čo to je. Je to presne tak. Boh zmanifestovaný v tele, práve tak, ako to On zaslúbil.

137 Zisťujeme, že táto malá rodina... Rozprával som mu tento malý príbeh, ktorý mi práve teraz prišiel na myseľ. A tak, jednej noci prišla búrka a tá matka povedala Juniorovi, riekla, „No, choď na poschodie, synku, a choď do postele.“

Povedal, „Mama, bojím sa,“ povedal.

„Nič ti neublíži. Choď hore a bež do postele.“

138 Malý Junior si tam ľahol a za oknami sa blýskalo. A ten malý chlapec bol tak nervózny, skryl si hlavu pod paplón a stále mohol počuť to hromobitie alebo vidieť cez okno, ako sa tam blýska, a počul, ako zahrmel hrom. A tak skríkol, „Mami!“

A ona povedala, „Čo je, Junior?“

Povedal, „Pod sem hore a spi vedľa mňa.“

139 A tak vyšla hore po schodoch, ako by to urobila každá dobrá verná matka. A ona vyšla hore a vzala malého Juniora na ruky. A povedala, „Junior, mamička sa chce s tebou trochu porozprávať.“

Povedal, „Dobre, mami.“

140 Povedala, „Teraz si musíš zapamätať toto: Chodievame pravidelne do zboru. Čítame si Bibliu. Modlíme sa. Sme kresťanskou rodinou. Veríme v Boha.“ A povedala, „Veríme, že pri búrkach a pri čomkoľvek, čo sa deje, Boh je našou ochranou.“

141 Povedal, „Mami, všetko to tak verím. Ale,“ povedal, „keď sú tie blesky tak blízko,“ povedal, „chcem Boha, ktorý má kožu.“

142 Tak, myslím, že nielen Junior, ale každý z nás to tak cíti. Keď sa zídeme spolu, keď sa modlíme jeden za druhého, Boh, ktorý má kožu.

143 A nachádzame tu, že Boh mal vždy na Sebe kožu. Keď Ho videl Mojžiš, On mal na Sebe kožu, vyzeral ako Človek. Keď bol Boh poza oponami, mal na Sebe kožu. A Boh je dnes večer vo Svojej Cirkvi zaclonený, je vo Svojej Cirkvi, má na Sebe kožu. On je dnes večer stále tým istým Bohom.

144 Ale teraz, ako vždy, tá záclona kože je to, čo zaráža tradície. Oni jednoducho nedokážu uveriť, že to je Boh, ktorý spôsobuje, že tí ľudia takto konajú. Rozumiete? To je preto, že Boh je zahalený vo Svojej Cirkvi, v kožiach, je na Tom koža. To je pravda. On je skrytý pred neveriacim a je zjavený veriacemu. Tak veru.

145 No, keď je ich tradičná opona - tradícií tých starších - prelomená a Slovo sa dostáva dnu cez to (samozrejme, dnes), potom prichádza na

jasný pohľad, vidíme Ho: Božstvo znovu zahalené v ľudskom tele. Je to tak povedané v Židom 1.

¹⁴⁶ A takisto v Genezis 18. Pamätáte, že Boh bol Človekom, ktorý tam stál, jedol a rozprával sa s Abrahámom a povedal, čo robila Sára v stane za Ním.

¹⁴⁷ A Ježiš povedal, „Ako bolo vo dňoch Sodomy, tak bude pri príchode Syna človeka,“ Božstvo znovu zahalené v ľudskom tele. No, pamätajte, Ježiš nepovedal, „Keď bude zjavený Syn Boží.“ Myslím, že to je v Lukášovi v 17. kapitole, niekde okolo verša 20 alebo 21, niekde tam On povedal, „A keď sa zjaví Syn človeka,“ Syn človeka znovu naspäť v Cirkvi, zjavený v ľudských bytostiach; nie Syn Boží, ale znovu Syn človeka, späť vo Svojej Cirkvi v tých posledných dňoch. Zisťujeme, že On to zaslúbil v Božích zaslúbeniach.

¹⁴⁸ Všímame si ešte jednu vec, v Starom Zákone. Mám tu Písmo, v Knihe Exodus. K čomu slúžili tie staré jazvečie kože? Oni prikrývali slávu Božiu pred ľuďmi; jazvečie kože. Ľudia ju nedokázali vidieť, pretože ju zakrývali kože. Za tými kožami bola sláva Božia.

¹⁴⁹ A v dnešnej dobe je sláva Božia za tvojou kožou. Je to tak. A tradície to nevidia. Je to vo vnútri za tou oponou, kde bolo Jeho Slovo.

¹⁵⁰ Čo bolo vo vnútri tých koží, za tými starými jazvečími kožami?

¹⁵¹ Pričom, „Nebolo na Tom krásy, po ktorej by sme túžili? A keď sa To stalo telom a prebývalo medzi nami, stále na Tom nebolo krásy, po ktorej by sme túžili.“

¹⁵² A teraz – tak isto je tomu dnes. Na tom mužovi alebo žene nie je nič, čo by bolo žiadúce, ale ide o to, čo je v ich vnútri. O to práve ide. „Nuž,“ hovoríte, „ten človek, pokiaľ viem, býval kedysi opilcom. Zvykol to robiť.“ Nezáleží na tom, čo kedysi robil. Čo je ukryté za tou kožou? Počíta sa to, čo je za ňou. Ľudia sú zaslepení; koža ich zaslepuje. Rozumiete? Oni hovoria, „Spomínam si, ako tá žena kedysi...“ Ja viem, čo ona kedysi robila, ale čo robí teraz? Rozumiete?

¹⁵³ Sú to tie kože, ktoré boli kedysi na jazvecovi, ale teraz ukrývajú slávu Božiu – ona prebýva za nimi. Bolo to na zvierati, ale teraz ukrývajú slávu Božiu.

¹⁵⁴ A tak tvoja koža môže byť dnes večer premenená, aby sa stala miestom prebývania Boha; Boh bývajúci v ľuďoch.

¹⁵⁵ Pozrite. Zisťujeme, že tie staré jazvečie kože, že za nimi bolo... Tam vo vnútri bolo Slovo. A Slovo, tam bol tiež chlieb predloženia.

Archa bola pokropená. A čo to bolo? Tam vo vnútri bola Sláva Shekinah.

¹⁵⁶ No, Slovo je Semeno a Ono nemôže zrodiť, dokiaľ ho nezasiahne Syn. Na tom Semene musí byť Syn, aby zrodilo, aby to vyprodukovalo. A to je ten jediný spôsob. Ty berieš Slovo, vidíš, berieš Slovo Božie do svojho srdca a kráčaš do Slávy Shekinah. A keď to robíš, to prinesie chleby predloženia, Mannu, to je dané len tomu oddelenému ľudu. Tí jediní, ktorí to môžu jesť, tí, ktorým je dovolené, aby to jedli, to sú ľudia, ktorí to majú dovolené a poznajú to. Pavol tu povedal, „Meníme sa od Slávy do Slávy.“ Vidíte, nakoniec to prichádza do toho, až sa to navráti do svojej pôvodnej Slávy.

¹⁵⁷ Je to ako semeno kvetu povojnice [po anglicky doslovne „ranná sláva“ - pozn.prekl]. Semeno kvetu, ono padá do zeme. Semeno kukurice padá do zeme. Čo je tá prvá vec? Vyrastie a je z neho malý výhonok. Potom to ide do klasu. Potom z klasu naspäť do originálneho zrna.

¹⁵⁸ No, to je presne to, čo urobila Cirkev. Prišlo to od Luthera, Wesleya a teraz naspäť do toho originálneho Zrna, naspäť do svojej originálnej Slávy, naspäť do Slávy, v ktorej to bolo na počiatku. Syn, ktorý povstal na východe, to je ten istý Syn, ktorý manifestuje to isté na západe, premieňanie od Slávy do Slávy. Zmenilo sa to z pohanov ku Lutherovi; a od Luthera ďalej k Wesleymu; z Wesleya ku letničným; a tak ďalej a ďalej, premieňanie od Slávy k Sláve, produkuje to tú skrytú Mannu.

¹⁵⁹ A teraz je to zrelé, aby Ho to priviedlo naspäť presne Takého, ako bol na počiatku, Jeho rovnakú službu; ten istý Ježiš, tá istá moc, ten istý Duch Svätý. Ten istý, ktorý zostúpil na deň Letníc, to je ten istý Duch Svätý, ktorý sa dnes zjavil, od Slávy k Sláve, do Slávy. A je naspäť pri Svojom originálnom Semene s krstom Duchom Svätým; s tými istými znameniami, tými istými divmi, tým istým krstom; ten istý druh ľudí, ktorí konajú rovnakým spôsobom, s rovnakou mocou, rovnakou senzáciou. Je to od Slávy k Sláve. A to ďalšie bude, „Premenení z tejto Slávy do tela, ktoré je ako Jeho vlastné slávne telo, kde Ho uvidíme.“ Abrahám videl to isté.

¹⁶⁰ Všimnite si teraz. Vidíme, ako sa to zmenilo. Od Golgoty sme pozvaní, aby sme zdieľali Jeho Slávu. No, v 1. Korintňanom 12, „Sme pokrstení do Jeho Tela. Všetci sme pokrstení jedným Duchom.“ Nie jednou 'vodou.' „Jeden Duch, všetci sme pokrstení.“ To je pravda, no, a potom sa stávame Jeho časťou.

¹⁶¹ Dúfam, že vás príliš dlho nezdržujem. [Zhromaždenie hovorí, „Nie.“ - pozn.prekl.] Rozumiete? Dúfam, že nie.

¹⁶² Ale je to ako veľká symfónia, ktorá je hraná, alebo ako odohrávanie drámy.

¹⁶³ Nevieam príliš mnoho o symfóniách alebo drámach. Ale sledoval som toto predstavenie... Hovoril som o Carmen, keď tam bola moja dcéra a tí ostatní. A oni hrali v tejto symfónii, v Carmen. Odohrávali to. Tá hudba odohrávala to isté.

¹⁶⁴ Tak to je, keď si pokrstený Duchom Svätým do Krista.

¹⁶⁵ Nuž, vidíte, mnohí z vás ste čítali alebo počuli príbeh veľkého ruského skladateľa, ktorý skomponoval príbeh 'Peter a vlk.' A ako on, oni to odohrávajú pomocou symbolov a všetkého takého. A ktokoľvek, kto pozná ten príbeh, číta to z nejakého papiera a môže počuť tú symfóniu, ako to hrá, tú drámu, ktorá sa odohráva, no, oni poznajú každú zmenu. Môžu sa tu na to dívať a vidieť tú zmenu.

¹⁶⁶ Ale teraz, čo sa stane, ak skladateľ niečo napíše a my zistíme, že to nie je odohrané správne? Potom zisťujeme, že sa niečo deje. Niečo tam chýba, keď ich vidíme. Ten, kto to zložil, vytvoril a napísal, a potom to tá symfónia odohráva a trať nesprávnu notu. Niečo nie je v poriadku. Dirigent nesprávne zamával. Rozumiete?

¹⁶⁷ A to je to, čo sa deje dnes, moji luteránski bratia, moji bratia baptisti, moji letniční bratia. Všetci moji bratia zo všetkých rôznych denominácií, to je to, čo to je. Rozumiete? Snažíte sa udať notu, ktorá hrala vzadu vo dňoch Luthera, Wesleyho, a podobne, keď ten List s notami v skutočnosti ukazuje, že je iný deň. Rozumiete? Vidíte? Rozumiete? Nemôžeme žiť vo svetle Luthera; on bol reformátor. Vážime si jeho úlohu, ale my sme to už odohrali. Teraz sme tu na konci Knihy. Rozumiete? Nemôžeme to takto hrať.

¹⁶⁸ No, moji bratia, jediný spôsob, ako to budete môcť urobiť, je toto. A bratia zo sveta, z rôznych častí sveta, mohol by som povedať, že pre toho dirigenta existuje iba jeden spôsob, ako to urobiť. On musí vojsť do toho istého Ducha, v ktorom bol Skladateľ, potom to má. A keď je Cirkev, tá samotná Symfónia, kde svet sleduje tieto znamenia a zázraky; keď sa Cirkev a Skladateľ a dirigent dostanú všetci do Ducha toho Skladateľa.

¹⁶⁹ Potom, keď hovoria, „Dni zázrakov pominuli,“ netrafilo to správnu notu.

¹⁷⁰ Ale keď sa to dostane do toho správneho výkyvu a správneho Ducha tej veci; ako to dokážeš urobiť, kým nezostúpi dole Duch toho Skladateľa? Amen. Potom, keď poviete, „Dni zázrakov nikdy nepominuli.“ Tá symfónia volá, „Amen.“ Keď urobíme ten úder, povieme, „Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky.“ Tá symfónia volá, „Amen.“ „Potom, keď na teba zostúpi Duch Svätý, prijmeš moc.“ Tá symfónia volá, „Amen. Ja to mám.“ Potom už o tom nie je viac dohadov. Celá symfónia je v súlade so Slovom. To ide... [Brat Branham trikrát tleskne rukami. - pozn.prekl.] To je to. Ó! Je to veľkolepá vec. Dirigent a Skladateľ musia byť v jednom Duchu. A tak musia byť aj hudobníci v tom istom Duchu, aby to všetko odohrali. A svet sa diví, čo sa to deje.

¹⁷¹ Ten komunizmus, o ktorom hovoria, to spôsobuje, že mi je z toho zle, a celá táto integrácia a všetko ostatné a segregácia. Ó, milosrdenstvo! Všetok tento nezmysel, keď príchod Pánov je tak blízko, niečo nerobí správny úder. Obávam sa, že ten dirigent dostal... Tí dirigenti sa dostali preč od Ducha Skladateľa.

¹⁷² Keď dostaneme toho Ducha Skladateľa, tú originálnu moc Božiu, o ktorej Biblia hovorí, „Mužovia dávneho veku boli vedení Duchom Svätým, aby napísali túto Bibliu,“ potom uvidíte, ako sa tie dva čínske kúsky papiera spoja dokopy, presne tak, ako sa spojí dokopy Božia Biblia a veriaci, pretože sú obaja v jednom Duchu. Obaja sú to isté. Oni spolu zapadajú rovno do seba. To, čo dnes potrebujeme, sú dirigenti, to je pravda, naspäť do Slova, naspäť a veriť tomu tak, ako je to povedané. Potom vidíte samotného Boha. To je to odhalenie. Dráma sa stala skutočnou.

¹⁷³ Dnes hovoria, „No, On je historickým Bohom. Vieme, že prekročil Červené more. On toto všetko urobil. A On bol v ohnivej peci s hebrejskými deťmi.“ Na čo je dobrý Boh histórie, ak nie je ten istý dnes? Človek stále oslavuje Boha za to, čo urobil, myslí na to, čo urobí, a ignoruje to, čo On robí. To je jednoducho v človeku, že to takto robí. A dnes to je to isté, moji bratia. Je to úplne to isté. Ó!

¹⁷⁴ Navráťme sa a hrajme tú symfóniu správne, kde to môžu vidieť aj oni zo sveta. Ježiš povedal, „Ak budem vyzdvihnutý z tejto zeme, pritiahnem ku Sebe všetkých ľudí.“ A „On je Ten istý včera, dnes i naveky.“

¹⁷⁵ Nech sa tí dirigenti dostanú do správneho Ducha, s hudobníkmi a so Skladateľom, potom bude všetko v poriadku. Potom o tom nemáme žiadne dohady, potom sme s Ním zidentifikovaní. Židom 13:8 hovorí, „On je Ten istý včera, dnes i naveky.“

176 Sme s Ním stotožnení v Skutkoch 2. Sme s nimi stotožnení, s tým istým krstom, s rovnakou vecou. Všetko, čím bol vtedy, a všetko, čím On je, všetko, čím On bol, a všetko, čím On je, my sme. Presne tak.

177 Práve tak, ako keby som chcel byť skutočným Američanom, musím byť stotožnený so všetkým, čím [Amerika] bola, so všetkým, čím ona je. Ak som skutočný Američan, potom s tým musím byť stotožnený.

178 Ak som skutočný Američan, potom som pristál na Plymouth Rock. Amen. Ak som Američan, potom som to urobil. Tak isto aj ty; pristál si na Plymouth Rock s pútnickými otcami. Na Plymouth Rock, keď tam pristáli, bol som s nimi; tak ste boli aj vy všetci.

179 Išiel som s Paulom Revereom, rovno dole na ceste, aby som varoval o každom nebezpečenstve. To je presne tak.

180 Rovno tu dolu vo Valley Forge som prešiel cez ľadový Delaware s hromadou vojakov, z ktorých polovica nemala na sebe topánky. Celú noc som sa modlil s Georgom Washingtonom. Prešiel som cez Delaware s videním vo svojom srdci. Sme Američania. Tak veru. Vo Valley Forge, isteže som tam bol.

181 Vzdával som vďaku s tými pôvodnými otcami vďakyvzdania. Vzdával som vďaku Bohu. Ak som skutočný Američan, bol som identifikovaný tam pri tom stole.

182 Ak som skutočný Američan, bol som identifikovaný, keď som tam stál so Stonewallom Jacksonom.

183 Ak som skutočný Američan, bol som identifikovaný na Bostonskom čajovom večierku, tak veru, keď sme odmietli mať cez oči natiahnuté tie veci. [‘Bostonský čajový večierok’ - určitý protest z roku 1773. - pozn.prekl.] No, ja som taký ako skutočná Amerika. Bol som tam s tým stotožnený. Tak veru. Ó!

184 Dňa 4. júla v roku 1776 som zazvonil na ten zvon slobody. Zazvonil som tu na zvon slobody a vyhlásil, že sme nezávislí. Aby som bol skutočným Američanom - tak som to musel urobiť.

185 Bol som zidentifikovaný s jej hanbou v tej revolúcii, keď proti sebe bojovali bratia. Musím niesť jej hanbu, tak isto, ako musím niesť jej slávu. Ak som Američan, potom taký musím byť. Bol som s ňou zidentifikovaný. Tak veru.

186 Bol som identifikovaný tam dolu v Gettysburgu, keď Lincoln predniesol svoju reč. Tak veru.

187 Stál som na ostrove Wake nad krvavým telom tých vojakov. Stál som na ostrove Wake.

Na Guame som pomohol vyvesiť tú vlajku.

188 Som skutočný Američan. Amen. Som všetkým, čím je Ona, a som na to hrdý. Áno, skutočne. Všetko, čím bola Amerika, všetko, čím je, ak som Američan, tak stále tým som. Všetko, čím Ona bola, musím tým byť, pretože som s ňou stotožnený.

189 Keď je niekto skutočným Kresťanom, to je tá istá vec, musíš s tým byť stotožnený.

190 Kázal som s Mojžišom a var-... alebo s Noem a varoval som ľudí pred prichádzajúcim súdom; ak som skutočným Kresťanom.

191 Bol som s Mojžišom pri horiacom kríku. Videl som ten Ohnivý Stĺp. Videl som Jeho Slávu. Bol som s Mojžišom tam na púšti, ak som Kresťanom. Aby som bol Kresťanom, tak musím byť stotožnený so všetkým, čím bol Boh. Videl som Jeho Slávu. Počul som Jeho Hlas. Nesnažte sa mi to teraz nejakým vysvetľovaním vyhovoriť, lebo ja som tam bol. Viem, o čom hovorím. Videl som, čo sa stalo. Tak veru.

192 Bol som pri Červenom mori, keď som videl Ducha Božieho, ako zostúpil dolu a oddelil vodu na jednu stranu; nebolo to cez hromadu trstiny, ako sa to dnes snažia povedať, ale cez okolo 90 stôp mora. Videl som Ducha Božieho. Kráčal som s Mojžišom cez tú vysušenú zem, cez Červené more.

193 Stál som pri hore Sinaj a videl som padať hromy a blesky. Jedol som tam s nimi mannu. Pil som z tej Skaly. Dnes večer to stále robím. Bol som stotožnený s tými, ktorí jedli mannu. Bol som stotožnený s tými, ktorí pili z tej Skaly.

194 Bol som tiež identifikovaný, keď Jozue zatrúbil na trúbu a spadli múry Jericha.

Bol som s Danielom v jame levov.

Bol som s tými hebrejskými mládeňcami v ohnivej peci.

Bol som na hore... s Eliášom na hore Karmel.

195 Bol som s Jánom Krstiteľom a pred tými kritikmi. Videl som zostupovať Ducha Božieho. Počul som Hlas Boží, ako povedal, „Toto je Môj milovaný Syn, v ktorom sa Mi zaľúbilo prebývať.“ Tak veru. Istotne som s ním zostal zidentifikovaný. To je presne tak.

¹⁹⁶ Bol som tam zidentifikovaný pri hrobe Lazára, keď On vzkriesil Lazára. Bol som tam zidentifikovaný, pri tej žene pri studni, keď jej On povedal jej hriechy. Tak veru.

¹⁹⁷ Istotne som bol stotožnený s Ním v Jeho smrti. A bol som zidentifikovaný na prvú Veľkú noc. Vstal som s Ním zo smrti. Stotožnil som sa s Ním v Jeho smrti.

¹⁹⁸ Bol som s tými stodvadsiatimi v hornej dvorane. Bol som tam s nimi zidentifikovaný. Áno! Cítim sa nábožne. Ó! Bol som tam zidentifikovaný. Ja som jeden z nich. Bol som stotožnený. Mám rovnaké prežitie, ako mali oni. Aby som bol skutočným Kresťanom, tak som tam bol, keď sa to stalo. Bol som svedkom príchodu mocného rútiaceho sa Vetra. Bol som toho svedkom. Cítil som moc Božiu, ako sa to otriaslo. Bol som s tými, ktorí hovorili v jazykoch. Cítil som, ako tam vchádza Pomazanie. Bol som s nimi. Bol som s nimi stotožnený, keď Duch Svätý začal pri nich hovoriť v jazykoch.

¹⁹⁹ Bol som s Petrom pred kritikmi v Skutkoch 2, keď kázal to veľké kázanie, ktoré tam mal. Bol som s ním stotožnený. Tak veru.

²⁰⁰ V Skutkoch 4, keď sa zhromaždili spolu, bol som tam s nimi, keď sa otriasla tá budova. Po tom modlitebnom zhromaždení sa zatriasla tá budova, v ktorej sedeli. Bol som tam s nimi identifikovaný.

Kázal som s Pavlom na Marsovom vrchu. Tak veru.

²⁰¹ Bol som s Jánom na ostrove Patmos a videl som Jeho druhý príchod.

Bol som s Lutherom pri reformácii.

²⁰² Bol som s Wesleyom, tým drevom, ktoré bolo vychvátené z plameňov; bol vytrhnutý z ohňa, keď tam nastala tá veľká vzbura proti anglikánskej cirkvi. Bol som tam s ním.

²⁰³ A dnes večer v roku 1964 som tu vo Filadelfii v Pensylvánii, som stotožnený s rovnakým druhom skupiny, s rovnakým druhom prežitia. Aby som bol Kresťanom, tak musím taký byť. Musím zostať zidentifikovaný tam, kde sa manifestuje Slovo Božie. Som stotožnený so skupinou, ktorá cíti Ducha Božieho.

²⁰⁴ Som stotožnený so skupinou, ktorá vie, že On je odhalený; ktorá vie, že On je Ten istý včera, dnes i naveky; ktorá vie, že Toto nie je fanatizmus. „Je to Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky.“ Som dnes večer stotožnený s tou skupinou. A jednako sú nazývaní bandou heretikov, bandou fanatizmu kvôli Slovu Božiemu. Ale, „Nehanbím sa za

Evanjelium Ježiša Krista, lebo ono je mocou Božou ku spaseniu,“ a to som ja. Som s tými živými Epištolami, o ktorých som hovoril, ktoré sú potvrdené, Boh zaclonený v ľudskej forme, v mužoch a ženách. Ó!

²⁰⁵ Boh je znovu vo Svojom en morphe, odhalil Samého Seba a dal sa poznať Svojmu ľudu. Ten veľký Kráľ, ktorý odložil nabok Svoju Slávu. „Ešte malú chvíľu a svet Ma viac neuvidí. Budem pred nimi zaclonený. Ale vy Ma jednako uvidíte, lebo budem s vami, dokonca vo vás, až do konca; premieňanie od Luthera ku Wesleymu, ďalej a ďalej, od Slávy do Slávy. Ja som stále Ten istý Boh, ktorý žil, a vraciam sa do tej originálnej Slávy.“ Haleluja!

²⁰⁶ On zlámal každú denominačnú oponu, každú zvukovú bariéru. Ten zvuk, ktorý hovorí, „Ó, to je fanatizmus,“ On sa rovno cez to prelomil. Ten zvuk, ktorý odtiaľ vyšiel a povedal, „Ó, tí ľudia sú blázniví,“ On sa prelomil rovno cez tú oponu. Áno, On to urobil. „Ó, vy to nedokázate. Nie ste nič iné ako banda fanatikov.“ On sa cez to prelomil. „Nie je nič také ako Božské uzdravenie.“ On sa cez to prelomil, ó, lebo Jeho Slovo povedalo, že to urobí. Nemôžete premôcť Slovo Božie.

²⁰⁷ A dnes večer tam stojí ten mocný Premožiteľ, pretože zlámal každú metodistickú, baptistickú, presbyteriánsku a každú inú oponu. On dnes večer stále stojí medzi Svojím ľudom a nie je premožený tradíciami. Nech si ľudia hovoria, čo chcú, robia si, čo chcú, čokoľvek chcú. Boh prichádza, preráža rovno cez tú zvukovú bariéru.

²⁰⁸ A pamätajte, oni mi povedali, že keď lietadlo skutočne prekoná tú zvukovú bariéru, jeho rýchlosť potom nie je nijako obmedzená.

²⁰⁹ Hovorím vám, keď prelomíte tú tradičnú bariéru, že „Ježiš je tam v minulosti a teraz tu nie je,“ keď zistíte, že On je ten istý včera, dnes i naveky, potom neexistuje žiadne obmedzenie v tom, čo Boh môže urobiť rovno tu na tomto zhromaždení, a ukáže tomuto svetu to, čo potrebujú: nie svetovú výstavu, ale svetové prebudenie, ktoré bude naplnené a pokrstené prítomnosťou živého Boha, en morphe, ktorý zahalí Samého Seba v ľudskom tele. Haleluja! Verím tomu.

²¹⁰ Zlomil každú bariéru, každú oponu, každú oponu! Nič nemohlo ukryť Jeho prítomnosť. Keď ľudia vyhladnú v srdci, je tam opona, ktorá je pripravená, aby zostala zlomená. Môžete sa na to jednoducho spoľahnúť. Roztrhni každú oponu skrze Jeho veľkého Ducha Svätého!

²¹¹ A tu dnes večer stojí ten mocný Premožiteľ, Ten istý včera, dnes i naveky; uzdravuje chorých, krstí veriacich, tak, ako to vždy robil. On je mocný Premožiteľ. Odsúdení diabli sú na úteku. Tak veru. Keď je On nablízku, oni sú vždy na úteku.

²¹² Na záver by som mohol povedať toto. Bol tam... Pred mnohými rokmi som čítal taký príbeh o jednom starom huslistovi. On mal nejaké staré husle, ktoré išli predať. Mnohokrát ste počuli ten príbeh. A oni to chceli predať za určitú cenu. A ten dražobník povedal, „Kto mi dá toľko-a-toľko?“ Myslím, že mu bolo ponúknutých zopár mincí, možno päťdesiat centov alebo tak nejak. „Po prvé, po druhé,...“

²¹³ Hneď na to sa tam vzadu postavil jeden muž. On povedal, „Len chvíľu.“ A prišiel tam hore a zobral ich. Predstavme si, že zahral toto:

*Tam je Prameň naplnený Krvou,
ktorá vytiekla zo žíl Emanuela;
Keď sa hriešnici ponorili pod ten prúd,
stratili všetky škrvny svojich vín.*

²¹⁴ Potom, keď ich položil, na tom mieste nebolo suchého oka. Potom povedal, „Kto ponúkne?“

²¹⁵ Jeden povedal, „Päťtisíc. Desaťtisíc.“ Bolo to na nezaplatenie. Prečo? Ten starý majster huslista zjavil ich skutočnú kvalitu.

²¹⁶ Ó, brat, sestra, teraz nech Majster tohoto Slova, ktorý To napísal, ten veľký Duch Svätý, nech natrie Svoj sláčik láskou a potiahne ním cez tvoje srdce.

*Tam je Prameň naplnený Krvou,
ktorá vytiekla zo žíl Emanuela;*

²¹⁷ Uvidíš plnú hodnotu a uvidíš toho odhaleného Boha, ako je jasne viditeľný; že, On je práve taký istý, aký bol, keď padol na ľudí v deň Letníc, keď 'kenósoval' Samého Seba, vyprázdnil rovno do toho. To je pravda.

²¹⁸ Poviete, „Brat Branham, snažil som sa. Snažil som sa. Urobil som toto a tamto.“

²¹⁹ Jedného dňa som mal zhromaždenie v Carlsbad v Novom Mexiku. A išli sme dolu do toho veľkého brlohu netopierov. A vyzeralo to trochu strašidelne a dostali sme sa tam dolu. A ten muž, keď sa dostal dolu na to miesto, on vypol svetlá. Ó, viete si predstaviť, aká tam bola tma. Je to len... Taká tma, že ste ju mohli nahmatať.

²²⁰ A v týchto časoch sa to dostáva rovno do toho, keď vidíme cirkev, ktorá nedokáže rozpoznať Božie Slovo; keď vidíte naše dcéry Siona robiť to, čo robia; keď vidíte našich bratov, ktorí fajčia a pijú a

hovorí špinavé vtipy a také veci a stále sa snažia držať svoje vyznanie v Kristovi. Ó, je tma. Je hlboká tma.

221 Vidíme znamenie Jeho príchodu. Tam bude... Tesne pred svitaním, vtedy je vždy najtemnejšie. Potom vyjde Ranná Hviezda, aby privítala deň, predzvestovala ho a ukázala, že to prichádza. Všimnite si.

222 Tam vo vnútri, keď to vypli, bolo tam malé dievčatko, ktoré vykričlo tak hlasno, ako len mohlo. Tam pri sprievodcovi stál jeden malý chlapec a videl toho sprievodcu, keď takto zhasol tie svetlá. A tá malá sestra skoro dostala záchvat. Kričala, skákala hore a dolu. „Ó! Čo sa teraz stane? Čo sa deje? Čo sa deje?“

223 Vieš, čo zakričal? Povedal, „Neboj sa, sestrička. Je tu muž, ktorý môže rozsvietiť svetlá.“

224 Počúvaj, malá sestra, môžeš si myslieť, že sme malí a v menšine. Ale neboj sa. Je tu Muž, ktorý môže rozsvietiť Svetlá. To je Duch Svätý. Veríš tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

225 Skloňme na chvíľu svoje hlavy. Je mi ľúto, že som vás toľko zdržal.

226 Ó, veľký Bože neba, ktorý odhaľuješ Samého Seba, odkrývaš sa, dávaš sa poznať, ten veľký Kráľ slávy, vezmi dnes večer tieto malé ilustrácie a nech padnú dolu na srdcia ľudí. A nech vidíme Toho odhaleného, Toho, ktorý zostúpil a roztrhol chrámovú oponu; a potom vyšiel rovno z tej opony; na deň Letníc znovu zostúpil rovno do ľudských opôn; vždy to bolo to isté, premieňalo sa to od Slávy do Slávy.

227 A teraz sme rovno naspäť, ako to odohráva celá príroda, rovno naspäť do originálneho Semena, rovno z jedného cirkevného veku do druhého. A tu v tomto poslednom veku, tu sme my, rovno naspäť k tej originálnej Veci, ktorá padla na deň Letníc, aby sme vyplnili každé Písmo, „Svetlo vo večernom čase,“ a, „Skutky, ktoré Ja činím, vy tiež budete činiť,“ a toľko mnoho vecí, ktoré si zaslúbil vo Svojom Slove.

228 Otče, ak je tu niekto, kto ešte neprenikol cez tú oponu, alebo ak je tu niekto, kto len napodobňoval niekoho, kto prešiel cez tú oponu, daj im dnes večer milosť, Otče. Nech vidia toho mocného Víťaza, ktorý tu stojí, plný milosti a moci, aby odpustil. Udeľ to, Otče.

229 A keď sú naše hlavy sklonené, boli by tu nejakí ľudia? Koľko ich je, povedal by som, ktorí by povedali, „Brat Branham, dvíham svoju ruku. Modli sa za mňa“? Len majte sklonenú hlavu a zodvihnite ruku, „Chcem sa prelomiť cez každú oponu, až kým skutočne neuvidím Premožiteľa.“ Nech vás Boh žehná. Ó, ruky! Hore na balkónoch, tam

napravo? Nech vás Boh žehná. Tam vzadu na balkónoch? Zodvihnite... Nech vás Boh žehná. Buďte skutočne úprimní. Naľavo? Zodvihnite ruku a povedzte, „Brat Branham, mohol som byť kresťanom už roky, ale v skutočnosti som nikdy neprešiel cez tú oponu. Skutočne som to nikdy neurobil. Nemám to, čo mali vtedy oni.“ Dnes máme... „Ja som rastlina z pareniska.“

²³⁰ Vezmite kvet, ktorý je pestovaný na parenisku, musíte ho hýčkať, čičíkať, postrekovať, polievať. Ale tá originálna rastlina, ktorá vyrastá tam na púšti, ten istý druh kvetu, vyzerá ako on; nedostáva ani trochu vody, ale nedostanú sa naň žiadne chrobáky. On je drsný; je skutočný.

²³¹ Mohli by ste porovnať dnešné kresťanstvo s Kresťanstvom, ktoré bolo vtedy? Viete si predstaviť, že táto skupina, ktorú dnes po celom svete nazývame kresťanmi, je taká, aká bola po Letniciach; hýčkaní a čičíkaní z jedného zboru do druhého, a keď je povedané niečo, čo sa vám nepáči, vstanete a odídete preč? Ó, viete si to predstaviť? Nie. Čo sa deje? Je to reprodukcia.

²³² Michelangelo, ktorý vytvoril pomník Mojžiša, môžete si veľmi lacno zaobstarať jeho reprodukciu. Ale ten originál?

²³³ Ten, kto namaľoval večeru Pánovu, myslím, že tá originálna maľba by vyšla na milióny dolárov, ak by ste si ju vôbec mohli kúpiť. Ja ani neviem, kde to je. Ale môžete si kúpiť jej lacnú kópiu za asi dolár a 98 centov. Môžete.

²³⁴ A tak je to dnes. Lacný kresťan, nejaká kópia, len niekto, kto sa pripojí do zboru, môžete si ich kúpiť za cigaretu alebo za nejaký obyčajný drink. Alebo, čo sa týka žien s ostrihanými vlasmi alebo namaľovanými perami, môžete si ju kúpiť za čokoľvek z tejto svetskej módy. Ale to sa nedá porovnať s tým pravým.

²³⁵ Vidím Ho jasne viditeľného, Toho istého včera, dnes i naveky.

²³⁶ Ó, kresťan, nechceš byť skutočným Kresťanom? Ak niekto nezodvihol ruku, urobíš to? No, idem sa modliť. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Ó, to je v poriadku. Len sa na to pozrite.

²³⁷ Náš Nebeský Otče, Tvoje Slovo sa k Tebe nenavrátí prázdne. Ty si bol Ten, ktorý dal zaslúbenie. Som zodpovedný len za to, že som povedal, že Ty si to povedal. Len opakujem Tvoje Slová. Povedal si, „Ten, kto počúva Moje Slovo a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má Večný Život.“ Zaslúbil si to.

²³⁸ A, Pane, vieme, že dnes máme tie kópie, mnohí, ktorí hovoria, že veria, a pritom neveria. To sa ukazuje. Ale, Pane, existuje aj to pravé.

²³⁹ Modlím sa, aby si tu dnes večer dal, aby každý muž a žena, chlapec alebo dievča, bez ohľadu na to, z akého sú národa, akej sú farby, do akej cirkvi patria, ó, Bože, naplň ich. Nech vidia ten skutočný prejav toho istého Ježiša dnes, rovno medzi nami, ako bol na deň Letníc, keď sa zjavil pre tento vek ako Duch Svätý. Udeľ to, keď vidíme, ako sa Slová naplňajú, proroctvá sa plnili!

²⁴⁰ Porovnáваме dnes to, čo sa nazýva cirkev sveta, svetová rada cirkví, a porovnať to so zasľúbením na Letnice? Neexistuje vôbec žiadne porovnanie. Nemôžeme za ten lístok obdržať naše vyprané špinavé oblečenie.

²⁴¹ Ale, Pane Bože, ak sa vrátíme k tomu Prameňu, tam je očistný proces, potom naše prežitie a Božie Slovo budú spolu pasovať. Potom si môžeme nárokovať svoj majetok. Udeľ to, Pane, dnes večer, keď zverujem týchto ľudí do Tvojich rúk. Daj každému to, čo potrebujeme, Otče. Prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

²⁴² Nech vás Boh žehná. Ďakujem vám veľmi pekne, že ste stáli a dlho vydržali. A je mi ľúto, že som vás držal do 22:10. Nech je Boh s vami, kým vás ráno neuvidím. Odovzdávam teraz službu, predpokladám, vedúcemu slávnosti.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v júni 2022.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí